

[Justitsministeren.]

Jeg kan altså gentage, at med det materiale, der foreligger, er det aldeles urimeligt at antage, at jeg ville udlevere Cleaver. Jeg vil hele tiden følge det, at enhver tvivl kommer den pågældende til gode, men jeg vil ikke på forhånd udtale mig om noget, som jeg ikke har det fornødne kendskab til.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kjær Rasmussen): Justitsministeren fik jo held til at få sagt, at der ikke eksisterer nogen udleveringsaftale med USA. Se, der findes jo altså en gammel aftale, den er ganske vist underskrevet af Alberti, hvilket ikke just borger for god kvalitet, men alligevel, der er en sådan gammel historie, og denne gamle udleveringsaftale nævner ikke udtrykkelig politiske flygtninge. Jeg tror, det er meget væsentligt, at vi holder fast ved dette.

Vil ministeren så gøre det ganske klart, at der ikke eksisterer nogen mundtlig aftale? Nu ved vi, at den oprindelige udleveringsaftale tilsyneladende er udløbet, men har vi så nogen mundtlig aftale mellem USA og Danmark? Det må vi i hvert fald have klarlagt op. Er der en aftale om at følge hidtidig praksis f. eks.?

Ministerens siger, at han vil overholde udleveringsloven, og at det er uforsvarligt at give forhåndstilsagn. Oplysningerne er usikre, siger ministeren. Hvorfor er de nu egentlig det?

Ministeren har haft over en måned til at undersøge sagen i. Jeg kunne måske forstå ministeren, hvis han sagde, at han var usikker over for de oplysninger, han havde fra det amerikanske politi, fordi det som bekendt er korrupt, det kan man nemlig også læse i den danske dagspresse indimellem, men det sagde ministeren jo ikke. Ministeren ville ganske klart ikke anerkende, at Cleaver falder ind under udleveringslovens § 6, altså som politisk flygtning. Ministeren vil ikke anerkende, at Cleaver har status eller vil få status som politisk flygtning. Det må en domstol afgøre, siger ministeren. Ja men jeg kan ikke rigtig forstå denne renden

rundt efter sin egen hale, denne renden rundt i cirkel. Cleaver kommer jo aldrig nogen sinde for en domstol, hvis ikke justitsministeren bestemmer, at han skal udleveres. Beslutningen om udlevering er først og fremmest ministerens. Han kan give bindende tilsagn om ikke at udlevere, og hvis han beslutter sig for en sådan garanti, vil spørgsmålet aldrig nogen sinde komme for en domstol.

Det er derfor også helt forkert, når ministeren påstår, og når nogle ordførere for de borgerlige partier påstår, at forhåndsgarantier ville være en indblanding i rettens kompetence. Justitsministeren har dog lov til at fortolke loven og give udtryk for en mening om denne lov også på forhånd, og det er såmænd blot det, vi kræver af ministeren, ikke andet; men ministeren vil altså ikke.

Hr. Per Møller opholdt sig meget ved Cleavers første dom for voldtægt i politisk øjemed, men jeg kan ikke rigtig forstå, hvorfor hr. Per Møller i den grad vælter sig i den side af sagen og helt overser, at Cleaver jo senere hen klart tager afstand fra den form for politisk virksomhed. Cleaver er altså kommet til erkendelse om, at den vej duer ikke, og det kan læses 2 linjer længere fremme.

Hr. Stinus giver udtryk for, at det er de radikales opfattelse, at Cleaver ikke vil kunne udleveres — nu betyder det jo ikke så meget, hvad de radikale mener i denne forbindelse — og hr. Stinus vil gerne have beslutningsforslaget udvalgsbehandlet. Vi synes, det er unødvendigt. Der må foreligge de oplysninger, der kan komme til at foreligge i denne sag, og vi synes, at det radikale forslag om udvalgsbehandling er unødigt forhalende.

Jeg må altså holde fast ved, at vort forslag ikke strider mod gældende lov, simpelt hen fordi ministeren har lov til at fortolke denne og fortolke den også på forhånd.

Justitsministeren siger her til sidst, at det materiale, han ligger inde med, er ufuldstændigt, og at han på grundlag af dette ufuldstændige materiale ikke vil udlevere